

Rok 1904.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XLV. — Wydana i rozesłana dnia 13. sierpnia 1904.

Treść: № 85. Obwieszczenie, o ustanowieniu nowego statutu dla Akademii górniczych w Leoben i w Przybramie, które odtąd mają się nazywać „Główne szkoły górnicze“.

85.

Obwieszczenie Ministerstwa rolnictwa z dnia 2. sierpnia 1904,

o ustanowieniu nowego statutu dla Akademii górniczych w Leoben i w Przybramie, które odtąd mają się nazywać „Główne szkoły górnicze“.

Jego c. k. Apostolska mość Najwyższem postanowieniem z dnia 31. lipca b. r. raczył najmiłośniej zatwierdzić następujący statut dla Akademii górniczych w Leoben i w Przybramie, które odtąd mają się nazywać „Główne szkoły górnicze“, i Ministra rolnictwa najlaskawiej upoważnić, aby wydał dla tych zakładów naukowych rozporządzenie określające osiągnięcie doktoratu nauk górniczych tudzież aby udzielił im pozwolenia, by ich każdyoczesny rektor przy uroczystościach akademickich nosił złoty łańcuch honorowy, ozdobiony wizerunkiem Najjaśniejszego Pana, jeżeli potrzebne na ten cel środki zostaną zabezpieczone bez współdziałania Skarbu państwa.

Giovanelli wlr.

Statut

c. k. głównych szkół górniczych w Leoben i w Przybramie.

Cel głównej szkoły górniczej.

§ 1.

Główna szkoła górnicza ma na celu udzielanie gruntowego teoretycznego i, o ile to w szkole jest możebne, także praktycznego wykształcenia w górnictwie i hutnictwie ze szczególnem uwzględnieniem hutnictwa żelaznego.

§ 2.

W głównej szkole górniczej istnieje

- a) szkoła zawodowa górnictwa,
- b) szkoła zawodowa hutnictwa.

Przedmioty nauki i plan nauczania względnie plan nauki.

§ 3.

Urządzenie głównej szkoły górniczej polega na zasadzie wolności nauczania i uczenia się.

Przedmioty naukowe każdej ze szkół zawodowych i ilość godzin wykładów i ćwiczeń dla pojedynczych przedmiotów naukowych określa plan nauczania względnie plan nauki, który zatwierdza Minister rolnictwa na wniosek lub po zasięgnięciu opinii kolegium profesorów.

§ 4.

Ten plan nauczania względnie plan nauki obliczony jest dla każdej szkoły zawodowej na okres czasu czteroletni a dla ukończenia obu szkół zawodowych na okres czasu pięcioletni i podaje porządek, w jakim ze względu na możliwie szybkie i dokładne wykształcenie najwłaściwiej jest słuchać przedmiotów naukowych w każdej szkole zawodowej i to przy zamierzonym ukończeniu tak jednej jak i obu szkół.

§ 5.

Z wykładami połączone są także ćwiczenia i wycieczki, o ile tego wymaga cel nauki; po ukończeniu wykładów odbywają się podróże naukowe celem dalszego wykształcenia w pojedynczych zawodach.

§ 6.

Słuchacze zwyczajni, którzy chcą poddać się egzaminom państwowym, są obowiązani słuchać przedmiotów przypisanych planem naukowym, o ile nie wykażą, że w pojedynczych przedmiotach osiągli już gdzie indziej równoznaczne wykształcenie.

Przy tem zaleca się im, trzymać się porządku przedmiotów przyjętego w planie naukowym.

Słuchacze i ich przyjęcie.

§ 7.

Przyjęcie słuchaczy odbywa się z początkiem każdego półrocza przez komisję, która składa się z rektora i dwóch członków kolegium profesorów wybranych przez to kolegium.

Wciągu półrocza przyjęcie nastąpić może tylko za osobnem pozwoleniem Ministra rolnictwa.

§ 8.

Słuchacze są zwyczajni i nadzwyczajni.

§ 9.

Kto chce być przyjętym jako słuchacz zwyczajny musi przedłożyć ważne w państwie, tutejszokrajowe świadectwo dojrzałości z gimnazjum wyższego lub z wyższej szkoły realnej.

O ile to świadectwo dojrzałości może być zastąpione przez świadectwo podobnie zorganizowanej, zagranicznej szkoły średniej, postanawia Minister rolnictwa w porozumieniu z Ministrem oświaty.

§ 10.

Jako słuchacz nadzwyczajny może być ten przyjętym, kto osiągnął 18 rok życia i wykaże dostateczne wiadomości przygotowawcze dla zrozumienia wybranych wykładów.

Jako gości na wykłady pojedynczych przedmiotów lub na ćwiczenia w nich może kolegium profesorów przypuścić mężczyzn, po których stanowisku i innych przymiotach można się spodziewać, że przypuszczenie ich nie będzie szkodliwe dla celu nauki; przypuszczenie następuje bez wykazania się wiadomościami przygotowawczymi.

§ 11.

Wszyscy słuchacze są immatrykulowani i opłacają wpisowe i czesne, ewentualnie także taksę laboratoryjną; obie ostatnie placą także goście.

§ 12.

Wpisowe uiścić należy przy przyjęciu tudzież przy ponownem wstąpieniu po dłuższej niż jednorocznej przerwie nauk. Uwolnienie od niej nie ma miejsca.

§ 13.

Słuchacze zwyczajni opłacać mają stałe czesne; dla słuchaczy nadzwyczajnych i gości natomiast oblicza się je podług tygodniowej ilości godzin wykładów i ćwiczeń, na które są zapisani.

§ 14.

Słuchacze zwyczajni (tutejszokrajowcy), którzy udowodnią niezamożność i dobry postęp w naukach mogą być uwolnieni od opłaty czesnego w całości lub w połowie.

Rozstrzyga o tem kolegium profesorów.

§ 15.

Słuchaczom nadzwyczajnym i gościom nie przysługuje ani uwolnienie od opłaty czesnego ani też korzystanie ze stypendyów państwowych.

§ 16.

Wszyscy słuchacze podlegają przepisom dyscyplinarnym wydanym dla wyższych szkół górniczych.

§ 17.

Blizsze postanowienia co do przyjęcia i wystąpienia słuchaczy i gości, co do taksy immatrykulacyjnej, czesnego i taksy laboratoryjnej, co do przepisanej zgłoszenia się i co do potwierdzenia słuchania wykładów, wyda Minister rolnictwa w osobnych przepisach wykonawczych do tego statutu.

Egzamina i świadectwa.

§ 18.

Celem udowodnienia naukowo-technicznego wykształcenia zawodowego osiągniętego w głównej szkole górniczej mogą słuchacze zwyczajni każdej szkoły zawodowej poddać się egzaminom państwowym, a mianowicie pierwszemu czyli ogólnemu egzaminowi państwowemu z nauk zasadniczych i ogólnie technicznych, tudzież drugiemu egzaminowi państwowemu (egzaminowi zawodowemu) z przedmiotów naukowych należących do obranego zawodu ściślejzego (górniczego lub hutniczego).

§ 19.

Słuchacze zwyczajni mogą nadto składać pojedyncze egzamina z wszystkich przedmiotów, na które uczęszczali.

§ 20.

Wszystkie egzamina ustne są publiczne.

Z wyniku złożonych egzaminów państwowych wystawia się świadectwa państwowe, z egzaminów pojedynczych świadectwa postępu.

Blizsze postanowienia co do egzaminów państwowych i pojedynczych i co do wystawiania świadectw wyda Minister rolnictwa w Regulaminie egzaminacyjnym względnie w przepisach wykonawczych do tego statutu.

§ 21.

Słuchacze nadzwyczajni mogą otrzymać świadectwa publiczne jedynie tylko co do zachowania się akademickiego i co do słuchania wykładów.

Goście nie utrzymują żadnych świadectw publicznych.

Osiągnięcie doktoratu.

§ 22.

Ci ukończeni słuchacze głównej szkoły górniczej, którzy z pomyślnym wynikiem złożyli egzamina państwowe w jednej lub w obydwu szkołach zawodowych na zasadzie Regulaminu egzaminacyjnego w myśl § 20 tego statutu wydać się mającego, mogą się poddać egzaminom ścisłym celem osiągnięcia stopnia doktora nauk górniczych.

§ 23.

Sposób, w jaki te egzamina ściśle należy odbywać względnie składać tudzież sposób, w jaki następuje nabycie stopnia doktorskiego, określi rozporządzenie, które wyda Minister rolnictwa na zasadzie niniejszego statutu.

Grono nauczycielskie.

§ 24.

Nauki udzielają profesorowie zwyczajni i nadzwyczajni, docenci płatni i docenci prywatni.

Do pomagania profesorom mianuje się adjunktów albo konstruktorów i asystentów.

§ 25.

Profesorów zwyczajnych i nadzwyczajnych mianuje Najjaśniejszy Pan na wniosek Ministra rolnictwa.

§ 26.

Docentów płatnych i adjunktów mianuje a docentów prywatnych do przedmiotów mogących przyczynić się do osiągnięcia celów głównej szkoły górniczej, przyjmuje Minister rolnictwa na wniosek kolegium profesorów.

§ 27.

Konstruktorów i asystentów przyjmuje na okres dwuletni kolegium profesorów, które ma zasięgnąć zatwierdzenia Ministra rolnictwa,

Po upływie dwulecia może w ten sam sposób nastąpić przedłużenie przyjęcia.

§ 28.

Profesorowie zwyczajni zostają na równi z profesorami szkół głównych technicznych pod względem rangi, płac i stosunku służbowego.

Zaliczeni są do VI. klasy rangi urzędników państwowych i pobierają oprócz systemizowanego dodatku aktywalnego płacę w sumie 6400 K, która co lat pięć wysłużonych w tym charakterze w głównej szkole górniczej lub w innym zakładzie podobnie uorganizowanym, przez państwo utrzymywanym, aż do dwudziestego włącznie roku tej służby wzrasta o 800 K (dodatek pięcioletni).

Takie samo prawo do dodatku pięcioletniego nadaje także czas wysłużony w charakterze profesora zwyczajnego w tego rodzaju zakładzie nie przez państwo utrzymywanym, o ile w zakładzie tym zachowywana jest zupełna wzajemność względem profesorów zwyczajnych zakładów państwowych a to na mocy deklaracji danej Rządowi przez tych, którzy zakład utrzymują.

Czas służby nie odpowiadający tym warunkom uwzględnia się tylko w takim razie, jeżeli wyraźnym oświadczeniem uznany został za policzalny do postąpienia na wyższy stopień.

§ 29.

Profesorowie nadzwyczajni należą do VII. klasy rang urzędników państwowych i są albo bezpłatni

albo pobierają płacę roczną w sumie 3600 K z systemizowanym dodatkiem aktywalnym.

Pensya ta wzrasta co pięć lat aż do 10. włącznie roku tej służby o 400 K (dodatek pięcioletni), zresztą według zasad dotyczących się przyznawania dodatków pięcioletnich profesorom zwyczajnym (§ 28).

§ 30.

Wdowy i sieroty po profesorach zwyczajnych i nadzwyczajnych zostają pod względem należącego się im zaopatrzenia na równi z wdowami i sierotami po profesorach zwyczajnych i nadzwyczajnych szkół głównych technicznych.

§ 31.

Adjunkci należą do IX. klasy rang i pobierają pensję w sumie 2000 K, która co pięć lat wystużonych w tym charakterze w głównej szkole górniczej lub w innym zakładzie podobnie uorganizowanym, przez państwo utrzymywanym, aż do 10. włącznie roku tej służby wzrasta o 400 K (dodatek pięcioletni).

§ 32.

Profesorowie i adjunkci pobierają oprócz pensyi systemizowane dodatki aktywne.

§ 33.

Konstruktorzy pobierają roczną płacę w sumie 2400 K, asystenci taką w sumie 1400 K; płacę asystentów w razie pozostania na posadzie po dwuletniej służbie (§ 27) podwyższa się do 1600 K.

Za podróże służbowe pozwala się konstruktorom liczyć dyety i jezdne według taryfy dla IX. klasy rang, a asystentom według taryfy dla X. klasy rang.

Postanowienia ustawy z dnia 31. grudnia 1896, Dz. u. p. Nr. 8 ex 1897 — wedle których nieprzerwany czas służby odbytej przed lub po wejściu w życie tej ustawy w charakterze asystentów uniwersytetów, głównych szkół technicznych i głównej szkoły ziemiaństwa we Wiedniu, tudzież w charakterze asystentów przy innych państwowych zakładach naukowych, wreszcie w charakterze konstruktorów głównych szkół technicznych, w razie bezpośredniego przejścia tychże na inną posadę państwową, która uzasadnia prawa do pensyi, jest wedle norm ogólnym policzalnym przy wymiarze pensyi, — stosują się analogicznie także do konstruktorów i asystentów głównych szkół górniczych.

§ 34.

Wymiar płac docentów płatnych ustanawia Minister rolnictwa w każdym z osobna przypadku.

Kierownictwo.

§ 35.

Główna szkoła górnicza podlega Ministerstwu rolnictwa jako najwyższej Władzy górniczej.

§ 36.

Główną szkołą górniczą kieruje kolegium profesorów, na czele którego stoi rektor.

Rektor ma prawo podczas trwania swej funkcyj nosić tytuł Magnificencyi.

§ 37.

Kolegium profesorów składa się ze wszystkich profesorów rzeczywistych zwyczajnych i nadzwyczajnych.

§ 38.

Rektora wybiera kolegium profesorów z pomiędzy profesorów zwyczajnych na dwa lata a zatwierdza Minister rolnictwa.

Rektor pobiera dodatek funkcyjny w sumie 1000 K rocznie; w razie, gdyby go zasza przeszkoda, zastępuje go poprzednik w urzędzie (prorektor), ewentualnie najstarszy rangą profesor głównej szkoły górniczej.

§ 39.

Za stan głównej szkoły górniczej pod względem naukowym, dyscyplinarnym i ekonomicznym odpowiedzialne jest kolegium profesorów łącznie z rektorem.

Prawa i obowiązki rektora, kolegium profesorów i reszty członków grona nauczycielskiego określi instrukcja Ministra rolnictwa.

Urzednicy biurów i biblioteczni tudzież służy.

§ 40.

Urzedników biurowych i bibliotecznych potrzebnych dla głównej szkoły górniczej tudzież potrzebną służbę mianuje względnie ustanawia Minister rolnictwa.

Obowiązki ich określi instrukcja.